

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 29C/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220202471
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Králik
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:1220202471.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudcom Mgr. Petrom Králikom v právnej veci žalobcu: Š. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, C., zast.: JUDr. Stanislav Jakubčík, advokát, Trenčianska 57, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, Bratislava, o náhradu škody vo výške 3.618,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a .
- II. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.05.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť uhradiť mu spôsobenú škodu vo výške 3.618 Eur s príslušenstvom a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 19.06.2018 sp. zn. 4Tp/1606/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.07.2018 sp. zn. 4Tpo/43/2018 bol vzatý do väzby s tým, že lehota väzby mu začala plynúť dňom XX.XX.XXXX o XX:XX hod. Právoplatným uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.03.2019 sp. zn. 6T/65/2018 bola trestná vec podľa ust. § 280 ods. 2 Trestného poriadku postúpená Okresnému úradu, obor všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale skutok by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu. Súčasne bol dňom 20.03.2019 prepustený z väzby na slobodu pretože dôvody väzby pominuli. U žalovanej si uplatnil nárok na náhradu škody - majetkovej ujmy za pozbavenie osobnej slobody väzbou titulom nezákonného zatknutia a následného zadržania a pozbavenia osobnej slobody rozhodnutím o väzbe v celkovej výške 3.618 Eur. Žalovaný mu listom zo dňa 19.03.2020 oznámil, že jeho žiadosť predbežne prerokoval a vyhodnotil ju ako nedôvodnú. Žalobca v súvislosti s majetkovou ujmou poukázal na to, že v čase obmedzenia osobnej slobody mal uzavretý pracovný pomer so spoločnosťou BRNA s.r.o. Priemerná čistá mzda v roku 2016 dosiahla sumu 4.544,19 Eur, v roku 2017 sumu 6.607,14 Eur a od 01.01.2018 až do zadržania sumu 1.406,85 Eur. Priemerný mesačný príjem žalobcu za posledné tri roky predstavoval sumu vo výške 391,80 Eur. Z tohto dôvodu si uplatnil nárok vo výške 3.618 Eur, čo predstavuje dobu strávenú vo väzbe v rozsahu 277 dní.

2. Dňa 06.07.2020 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalovanej k žalobe, v ktorom uviedla, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody považuje v celom rozsahu za bezdôvodný, keďže absentuje naplnenie zákonných predpokladov pre možnosť vzniku takéhoto nároku, resp. podľa názoru žalovanej je v danom prípade naplnená negatívna podmienka podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona o zodpovednosti za škodu. Uviedla, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. musia byť kumulatívne splnené predpoklady, a to existencia rozhodnutia o väzbe, ktoré možno považovať za "škodovú udalosť", a ktoré predstavuje právny titul nároku na náhradu škody, vznik škody a príčinná súvislosť medzi rozhodnutím o väzbe a vznikom škody. Žalovaná ďalej

poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zaviniť sama. Zákon vyslovene nedefinuje, čo možno rozumieť pod pojmom zavinenie väzby, podľa žalovanej tým však možno rozumieť konanie poškodeného smerujúce k prijatiu záveru o existencii dôvodov väzby, pričom je vždy potrebné vychádzať z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Žalovaná poukazuje na okolnosti väzobného trestného stíhania žalobcu, charakter trestnej činnosti, ktorá bola žalobcovi kladená za vinu, ako aj dôvod, pre ktorý bol žalobca vzatý do väzby. V tomto smere žalovaná odkazuje na uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi, z obsahu ktorého vyplýva, že agresívne správanie žalobcu voči jeho manželke malo trvať dlhšiu dobu, pričom bolo prihlíadané aj na predchádzajúce právoplatné odsúdenie žalobcu za trestný čin nebezpečného vyhrážania, ktorého sa dopustil rovnako voči svojej manželke. Pri výsluchu žalobca, ako obvinený dňa 17.06.2018, síce poprel spáchanie trestného činu, ale z jeho výpovede vyplynulo, že medzi ním a jeho manželkou boli časté nezhody sprevádzané fyzickým kontaktom. Prokurátor navrhoval vzatie žalobcu do preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom v odôvodnení návrhu sa uvádza, že obvinený má tri evidované priestupky, bol sedemkrát súdne trestaný, bol mu uložený trest odňatia slobody podmienene na dva roky so skúšobnou dobou 4 roky. Skúšobná doba predchádzajúceho odsúdenia žalobcu za nebezpečné vyhrážanie voči manželke uplynula len 23.05.2018. Z uznesenia o väzbe vyplýva, že súd vzal na zreteľ všetky okolnosti týkajúce sa aj jeho predchádzajúcich odsúdení a tiež, že pravdepodobne porušil povinnosti uložené mu právoplatným odsudzujúcim rozsudkom na skúšobnú dobu podmieneného rozhodnutia. Súd so zreteľom na permanentné riziko ohrozenia života, zdravia a ďalších zákonom chránených záujmov poškodenej (manželky žalobcu) rozhodol o vzatí žalobcu do väzby. S týmto rozhodnutím sa stotožnil aj krajský súd. Ďalej, z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.03.2019 sp. zn. 6T/65/2018 podľa žalovanej jednoznačne vyplýva záver, že fyzický útok žalobcu voči jeho manželke bol preukázaný. Na základe uvedeného má žalovaná za to, že žalobca nemá nárok na náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená v súvislosti s rozhodnutím o väzbe, keďže si väzbu zaviniť sám. V čase rozhodovania o väzbe jednoznačne existovali dôvody na vzatie do väzby, ktoré mali pôvod najmä v konaní žalobcu smerovanom voči poškodenej, jeho manželke. K uplatnenému úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne žalovaná uviedla, že nielen jeho výška, pričom s platnosťou od 01.01.2017 je sadzba 5 % ročne, ale aj označená doba omeškania, od 21.03.2019, čo je prvý deň po skončení trestnej veci žalobcu. Potenciálnym prvým dňom omeškania žalovanej by však bol deň nasledujúci po doručení oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku, teda 24.03.2020.

3. Dňa 04.08.2020 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, v ktorom uviedol, že na podanej žalobe trvá. Uviedol tiež, že trestným oznámením poškodená sledovala uväznenie žalobcu a tým umožniť bývanie svojej dcéry so zaťom v byte, v ktorom žila spoločne so žalobcom, pretože s tým žalobca počas pobytu na slobode nesúhlasil. Žalobca ďalej popisoval priebeh trestného konania a vykonaného dokazovania v trestnom konaní. Poukázal aj na zásadu prezumpcie nevinu a tiež na obsah listov, ktoré mu posielala poškodená do ústavu na výkon väzby po vzatí do väzby dňa 17.06.2018.

4. Na pojednávaní sa žalobca pridrižoval podanej žaloby. Uviedol tiež, že Okresný úrad ešte nerozhodol o priestupku. Žalovaná v celom rozsahu zotrvala na písomnom vyjadrení.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a vyjadreniami sporových strán, listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu a s prihliadnutím na obsah celého spisu a všetky skutočnosti, ktoré v priebehu konania vyšli najavo, zistil nasledovný skutkový stav:

6. Uznesením Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4Tp/1606/2018 zo dňa 19.06.2018 bol žalobca z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vzatý do väzby, pričom väzba začala plynúť dňa XX.XX.XXXX o XX:XX hod. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave II, odboru kriminálnej polície pod Č.: X-XXX/X-N.-C.-XXXX bolo dňa 17.6.2018 začaté trestné stíhanie a súčasne aj vznesené obvinenie obvinenému (v tomto konaní žalobcovi) pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, a to na tom skutkovom základe, že obvinený dlhodobo, s pravidelnosťou takmer každý víkend fyzicky a psychicky týral poškodenú N. C., s ktorou žil v spoločnej domácnosti, a to takým spôsobom, že ju ponižoval, vulgárne jej nadával pľul na ňu, urážal ju, zaobchádzal s ňou pohrdavo, pričom ju podozrieval z nevery a fyzicky ju atakoval, bil ju a kopal do rôznych častí tela a vyvolával v nej strach, pričom toto konanie sa vystupňovalo dňa XX.XX.XXXX tým, že ju okolo XX:XX hod. nevpustil do bytu, popri tom jej mal nadávať a posielal ju

tam, kde bola dovtedy, za čo bol predvedený hliadkou polície, pričom následne po návrate z polície mal za ňou prísť do druhej izby, kde za neustáleho vulgárneho nadávania a ponižovania smerovaného voči jej osobe, ju opäť fyzicky napadol tak, že ju dvakrát päšťou udrel do oblasti tváre a ramena, čím mal poškodenú spôsobiť ľahké zranenia - viacročetné hematómy v oblasti ľavého oka a na ľavom ramene a tiež škrabance nad hornou perou. Z obsahu uznesenia tiež vyplýva, že obvinený bol sedemkrát súdne trestaný, pričom súd poukázal najmä na rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 22.05.2014 pod sp. zn. 2T/18/2014, ktorým bol obvinený uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania na rovnakej osobe, poškodenej. Skúšobná doba predchádzajúceho odsúdenia uplynula len dňa 23.05.2018. Proti predmetnému uzneseniu podal obvinený sťažnosť, ktorú Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Tpo/43/2018 zo dňa 13.07.2018 zamietol.

Uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/65/2018 zo dňa 20.03.2019 bola trestná vec obvineného postúpená Okresnému úradu Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale skutok by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu. Súd okrem iného v odôvodnení uznesenia uviedol, že za nesporné považoval tvrdenie poškodenej o fyzickom násilí zo strany obžalovaného zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré priznal aj samotný obžalovaný a vypovedal o ňom aj svedok, ktorý privolať hliadku. Vyhodnotením intenzity násillia, následku konania obžalovaného súd ustálil, že týmto svojím protiprávnym konaním (napadnutie poškodenej dňa XX.XX.XXXX) sa nedopustil trestného činu, možno to kvalifikovať ako podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Z Oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 19.03.2020 vyplýva, že dňa 30.09.2019 bola žalovanej doručená žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca si uplatňoval nárok na náhradu škody vo výške 3.618 Eur. Žalovaná mu oznámila, že v tejto veci nebolo preukázané kumulatívne splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci, a zároveň sú dané okolnosti vylučujúce možnosť vzniku zodpovednosti štátu za škodu. Zároveň mu oznámila, že predmetnú žiadosť posúdila ako nedôvodnú, prerokovanie nároku na náhradu škody je tým ukončené a žiadosť považuje za vybavenú.

Podľa pracovnej zmluvy zo dňa 01.11.2015 bol žalobca zamestnancom spoločnosti BRNA s.r.o., pracovný pomer bol dojednaný na dobu neurčitú. Na preukázanie výšky uplatňovanej náhrady škody žalobca predložil mzdové listy za roky 2017 - 2019.

7. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z."), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

8. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

9. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

10. Podľa § 8 ods. 5 písm. c) zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak vec bola postúpená inému orgánu.

11. Podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody nevznikne ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama,

12. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti

poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

13. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

14. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

15. Súd konštatuje, že žalobca dodržal postup podľa ustanovenia § 15 a § 16 zákona č. 514/2003 Z. z., podaniu žaloby predchádzalo predbežné prerokovanie návrhu, pri ktorom žalovaný neuspokojil nárok žalobcu ani čiastočne. Nárokom uplatneným na súde žalobca požaduje úhradu v rozsahu, ktorý bol predbežne prerokovaný a tiež z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právo na náhradu škody žalobcovi nevzniklo, nakoľko si väzbu zaviniť sám, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd sa v tomto smere stotožnil s argumentáciou žalovanej.

17. V konaní bolo ustálené, že uznesením Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4Tp/1606/2018 zo dňa 19.06.2018 bol žalobca z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vzatý do väzby, pričom väzba začala plynúť dňa XX.XX.XXXX o XX:XX hod. Následne uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/65/2018 zo dňa 20.03.2019 bola trestná vec obvineného, v tomto konaní žalobcu, postúpená Okresnému úradu Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale skutok by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu a žalobca bol prepustený na slobodu. Boli by tak splnené podmienky vzniku nároku na náhradu škody v súlade s citovaným ustanovením § 8 ods. 5 písm. c) zákona č. 514/2003 Z. z.

18. Súd však berúc do úvahy obranu žalovanej musel prihliadať aj na ostatné skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo. Trestné stíhanie bolo začaté a súčasne aj vznesené obvinenie obvinenému (v tomto konaní žalobcovi) pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, a to na tom skutkovom základe, že obvinený dlhodobo, s pravidelnosťou takmer každý víkend fyzicky a psychicky týral poškodenú N. C., s ktorou žil v spoločnej domácnosti, a to takým spôsobom, že ju ponižoval, vulgárne jej nadával pľul na ňu, urážal ju, zaobchádzal s ňou pohrdavo, pričom ju podozrieval z nevery a fyzicky ju atakoval, bil ju a kopal do rôznych častí tela a vyvolával v nej strach, pričom toto konanie sa vystupňovalo dňa XX.XX.XXXX tým, že ju okolo XX:XX hod. nevpustil do bytu, popri tom jej mal nadávať a posielal ju tam, kde bola dovtedy, za čo bol predvedený hliadkou polície, pričom následne po návrate z polície mal za ňou prísť do druhej izby, kde za neustáleho vulgárneho nadávania a ponižovania smerovaného voči jej osobe, ju opäť fyzicky napadol tak, že ju dvakrát päťou uderil do oblasti tváre a ramena, čím mal poškodenej spôsobiť ľahké zranenia - viacpočetné hematómy v oblasti ľavého oka a na ľavom ramene a tiež škrabance nad hornou perou.

19. Súd vzal do úvahy aj skutočnosť vyplývajúcu z obsahu uznesenia o väzbe, a to, že žalobca bol sedemkrát súdne trestaný, pričom súd poukázal najmä na rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 22.05.2014 pod sp. zn. 2T/18/2014, ktorým bol obvinený uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania na rovnakej osobe, poškodenej. Skúšobná doba predchádzajúceho odsúdenia uplynula len dňa 23.05.2018. Proti predmetnému uzneseniu podal obvinený sťažnosť, ktorú Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Tpo/43/2018 zo dňa 13.07.2018 zamietol. Okresný súd Bratislava II uznesením sp. zn. 6T/65/2018 zo dňa 20.03.2019 trestnú vec obvineného postúpil Okresnému úradu Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale skutok by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu. Súd okrem iného v odôvodnení predmetného uznesenia uviedol, že za nesporné považoval tvrdenie poškodenej o fyzickom násilí

zo strany obžalovaného zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré priznal aj samotný obžalovaný a vypovedal o ňom aj svedok, ktorý privolal hliadku. Vyhodnotením intenzity násillia, následku konania obžalovaného potom súd ustalil, že týmto svojim protiprávnym konaním (napadnutie poškodenej dňa XX.XX.XXXX) sa nedopustil trestného činu, možno to kvalifikovať ako podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Možno teda jednoznačne konštatovať, že k fyzickému násilliu zo strany žalobcu voči poškodenej dňa XX.XX.XXXX došlo. Skutočnosť, že vec bola postúpená na prejednanie okresnému úradu znamená len to, že intenzita tohto násillia a následkov takéhoto konania žalobcu nedosiahla úroveň požadovanú na spáchanie trestného činu.

20. Zákon č. 514/2003 Z. z. síce neupravuje situácie, kedy si osoba väzbu zavinila sama. Samotná skutočnosť, že žalobca poškodenú, jeho družku a neskôr manželku, fyzicky a psychicky týral vyššie opisovaným konaním, pričom toto jeho konanie sa vystupňovalo dňa 17.06.2018, kedy bol po takomto ataku voči poškodenej vzatý do väzby, pričom rozhodnutie o väzbe okresného súdu krajský súd potvrdil, podľa názoru súdu znamená, že žalobca si väzbu zavinil sám. Fyzické násillie voči poškodenej dňa 17.06.2018, ktoré bolo bezprostredným dôvodom príchodu hliadky polície a následne aj vzatia žalobcu do väzby, priznal aj žalobca. V čase rozhodovania o väzbe teda jednoznačne existovali dôvody na vzatie žalobcu do väzby, ktoré mali pôvod najmä v konaní žalobcu smerovanom voči poškodenej, jeho manželke. Súd teda konštatuje, že žalobcovi právo na náhradu škody v súlade s citovaným ustanovením § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., nevzniklo.

21. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu zamietol.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP. V konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, avšak z dôvodu, že si neuplatnila náhradu trov konania a žiadne trovy jej ani nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 CSP (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).